No. 16. 1840

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag **6 Februarij.**

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Brief van den Rijksridder PH. A. L. ROESGEN VON FLOSS, *aan de Redactie.*

(Vervolg en slot van onze Vorige.)

Meent hij dezelve te vinden in onze wijze van verkiezing, dan slaat hij den bal geheel mis en is zijne stelling voor geene verdediging vatbaar. Indien het waar is, gelijk de Schrijver zegt, dat bij de verkiezingen der Afgevaardigden voor de Tweede Kamer de Adel eenen overweegenden invloed uitoefent doordien volgens zijne beweering der Provinciale Staten, behalven het ⅓ der leden uit de Ridderschap, in de overige ⅔ mede nog voor een goed gedeelte uit Adelijke leden bestaan dan ligt de schuld van dezen overwegenden invloed alleen in de Natie zelve. Hoezeer het waar is dat de Provinciale Staten voor een derde gedeelte uit Adelijke leden bestaan, (10) zoude dit op zich zelven aan den Adel nimmer eenen overwegenden invloed kunnen verschaffen daar de Afgevaardigden der Ridderschap altoos door de overige twee derden zouden kunnen overstemd worden; nu staat het immers aan de stemgeregtigden vrij, bij het benoemen van kiezers, alle Edellieden stilzwijgend van hunne keuze uit te sluiten en alleen personen uit den burgerstand, welke de groote meerderheid der kiesgeregtigden uitmaken, te benoemen, terwijl de kiezers op hunne beurt weder zorg kunnen dragen dat geene Edellieden tot leden der Stedelijke Raden verkozen worden, maar hiertoe alleen burgers uit hun midden kunnen benoemen van welke zij zich verzekerd houden dat zij mede geene Edelen tot hunne Afgevaardigden in de Provinciale Staten zullen kiezen; evenzoo zoude het ook den kiezers ten platten lande vrijstaan niemand dan niet Adelijke Afgevaardigden uit hun midden in de Provinciale Staten te zenden. Tegen eene zoodanige handelwijze zoude zoomin de Regeering als iemand anders eenig bezwaar kunnen inbrengen; doen de kiezers dit nu niet, hetzij dat zij het niet noodig oordeelen of dat zij zich, gelijk de Schrijver zegt, laten overhalen tot het benoemen van Adelijken en is dit de oorzaak dat, gelijk de Heer DONKER CURTIUS beweert het grootste gedeelte der belasting opbrengende ingezetenen niet wordt vertegenwoordigd, dan is dit, ik herhaal het, hun eigen schuld en geenszins een gebrek in de Grondwet, (11) welke de verkiezingen in dit opzigt volkomen vrijlaat, en waar blijven dan de voorregten welke deze Grondwet aan den Nederlandschen Adel toekent?

Hierdoor meen ik mij als nu te kunnen onthouden van de beantwoording der vraag om eenen soliden grond aan te wijzen voor de bijzondere bevoorregting der Adelijken hier te lande, welke vraag mijns inziens van zelven komt te vervallen ten gevolge der door mij aangevoerde gronden ten bewijze dat eene zoodanige bevoorregting niet bestaat.

Wat nu aangaat de door mij tegen den Heer DONKER CURTIUS ingebragte beschuldiging dat hij zich zelven tegenspreekt geloof ik niet de eenige te zullen zijn, die de verdeediging van het stelsel des opgenoemden Schrijvers als ten uitersten links beschouwt. (13)

Men vordert van mij dat ik door eene statistieke opgave het fautieve der begrooting des Heeren DONKER CURTIUS zoude aantoonen, (14) maar waarom bewijst mijn onbekende bestrijder dan niet door eene zoodanige opgave dat ik ongelijk heb gehad? Ter bestrijding van het door mij gezegde voert de Schrijver aan, dat, van de door mij opgenoemde 2½ millioenen inwooners des Koningsrijks niet ALLEN gezeten burgers zijn, maar dat de *kinderen*, het *vrouwelyke gedeelte* der bevolking, de *armen* en de *onbeschaafde klasse* der Natie mede onder dit getal behooren en hij uit het vermoeden dat ik deze allen toch wel niet mede wil laten kiezen. Hier in, in dit zijn vermoeden namelijk, heeft hij volkomen gelijk. Neen dit was mijne bedoeling niet en konde het niet zijn, maar het klinkt toch waarlijk een weinig al te vreemd te willen vooronderstellen dat de gezeten burgers en dus dezulken die bevoegd zijn om meer of minder onmiddelijk aan het staatsbestuur deel te nemen, (15) slechts *één drieentachtigste* gedeelte der geheele bevolking zouden uitmaken. En wat wordt er nu van dit getal, wanneer men daarenboven, zoo als de Schrijver zegt, hierbij het *verstandige*, *verlichte* en *beschaafde* gedeelte der Natie alsmede de nuttig werkzame *induistrieelen* ook zonder vermogen in vaste goederen, tot het kiesregt wil toelaten, zouden deze allen te zamen genomen dan het getal van 30,000 niet te boven gaan? (16)

Mijns inziens blijkt het genoegzaam dat dit getal nergens anders op konde zien dan op de volgens de bestaande reglementen tot het kiezerschap bevoegden, dat zijn de bezitters van vaste goederen, of welligt alleen op de thans in functie zijnde leden der kiescollegien wier getal mij niet bekend is, en hierop grondt zich mijne beschuldiging, dat door het voorstel des Heeren DONKER CURTIUS eene *aristocratie van het vermogen* zoude ingevoerd worden. (17)

Wat nu aangaat de Ministerieële verantwoordelijkheid, meen ik over dit, reeds meermalen, door bekwame mannen, grondig behandelde, gewigtige vraagstuk hier even zoo min in een breedvoerig betoog te moeten treeden als ik zulks in mijn in de *Utrechtsche Courant* geplaatst artikel deed. Alleenlijk wil ik, voor zooveel de verdeediging van het door eenen Franschen Minister gedane betreft, den Schrijver ten slotte vragen, of hij het voor bestaanbaar met de waardigheid des Konings houdt, dat een Minister in eene zaak, gelijk de herziening der wetten, die geheel aan den Koning behoort, (18) eigener autoriteit eene daad doet zonder dat de Koning hiervan anders dan door de publieke bladen kennis verkrijgt. (19)

---

(10) Maakte nu de adel een *derde* deel uit der Nederlandsche bevolking, of liever een *derde* deel van die staatsburgers, welke blijkens hunne aanslag-biljetten bevoegd zijn om het *kiesregt* uit te oefenen, *dan* zou de Ridder gelijk hebben, dat de adel hier te lande niet boven de andere staatsburgers bevoorregt was.

Maar indien hun getal misschien slechts *een honderdste* deel van die kiesbevoegde staatsburgers uitmaakte, *dan* zouden zij, door 1/3 of ruim 33 honderste deelen van het regt der verkiezing te bezitten, met 32 deelen bevoorregt zijn, welke over het *geheel* der kiesbevoegden moesten zijn omgeslagen, en ziedaar eene ongelijkheid voor de wet, namelijk voor de grondwet.

Wij weten, dat niet in alle Provincien 1/3 der Provinciale Staten door de Ridderschap verkozen wordt; maar het mindere wordt rijkelijk opgewogen, door de keuzen, welke zij nog *buiten* de Ridderschap doet, namelijk als kiezers voor de Stedelijke Raadsleden, voor den landelijken stand, voorts in hunne betrekking als raadsleden, ter benoeming der *gewone* Provinciale Staten, om van het onbeteekenende *stemregt*, waaraan de Ridder nogtans zoo veel waarde hecht, nu maar niet breedvoerig op te halen.

Zijn er vele rijken onder de edelen, die *meer* dan het gevorderde quota in de belastingen opbrengen; een veel grooter aantal burgerlijken bevindt zich mede in dat geval. *Hierin* kan dus de reden tot deze bevoorregting niet gelegen zijn. Het is dus alleen de adellijke geboorte.

(11) Is eene speculatie op de gebreken der menschen een waardig voorwerp voor eene grondwet? En, zoo zij daartoe eene strekking heeft, is dit geen gebrek?

Wanneer men, den aard der menschelijke natuur kennende, zegt: « Wanneer wij zorgen, dat slechts een *zeer klein* getal « burgers invloed op zoodanige verkiezingen kan uitoefenen, « welke iets wezenlijks beteekenen: — wanneer het ons op *die* « wijze gemakkelijk zal vallen, door de eerzucht, het eigenbelang of eenige andere soortgelijke prijselijke hoedanigheid, bij « de leden van dat kleine getal, in beweging te brengen, wan« neer wij daar bij voegen *beleefde sollicitatien*, die de ijdelheid « van die goede menschen streelen, *dan* zullen wij zeker zijn, « in den regel steeds *zulke* verkiezingen te doen plaats vinden, « welke *ons* aangenaam en voor *onze* belangen dienstig zijn. « DAAROM moest het getal *klein* blijven, want werd het *grooter*, « DAN konden wij er op die wijze niet op werken." Wanneer men aldus redeneerde, zou dit geene speculatie zijn op de menschelijke onvolmaaktheden? En wanneer nu de Ridder zegt: het is de schuld der onadellijken zelve, dat zij adellijken als kiezers, als Raadsleden als Provinciale Staten en bijgevolg als Staten-Generaal benoemd zien, dan weet de Ridder dit wel beter.

Hij *kan* niet gelooven dat dit de schuld is van het groote aantal stem- en kiesbevoegden, die niets anders konden, om zeker te zijn, dat er goede keuzen zouden gedaan worden, dan een klein getal *menschen* benoemen; dat wil zeggen wezens, toegerust met zekere mate van *eerzucht*, *eigenbelang*, *ijdelheid*, *vrees van te mishagen*, *zucht om te believen*, en wat dies meer zij *Andere* wezens, *volmaakte menschen* KONNEN zij niet kiezen: zij zijn er niet, en dat is *hunne* schuld niet, daar deze reeds uit het Paradijs dagteekent.

Maar indien nu het bewijs bestaat, dat de menschen niet zijn wat zij zijn moesten, is daarom eene speculatie dáárop, om *bijzondere* belangen te bevorderen, om *bijzondere* oogmerken te bereiken, goed, prijzenswaardig en bevorderlijk voor het heil van *allen*? Immers neen, Heer Ridder? Men moet toch het *algemeene* welzijn voor oogen hebben, wanneer men als Staatsman redeneert: men moet uitgaan van het doel, om de grootst mogelijke som van geluk, welvaart en tevredenheid aan het grootst mogelijk getal menschen te verschaffen.

Door nu het getal *werkelijke* kiezers uit te breiden, zou vooreerst de speculatie op de zwakheid en gebreken dier menschen, zoo als die door ons is omschreven, niet uitvoerlijk zijn, althans niet met uitzigt op zoo goede gevolgen, en anderzijds zou ook het kleine getal, hetwelk alleen de verkiezingen doet, buiten de verzoekingen geraken, in welke de *beleefde sollicitatien*, de *aandrang van vrienden en betrekkingen* der candidaten, en zelfs de *aanbevelingen van invloed hebbende personaadjen*, deze menschen noodzakelijk brengen moet.

Ook van den zedelijken kant, zouden de regtstreeksche verkiezingen dus aanbevelingswaardig zijn, al vorderde het *algemeene* belang dezelve niet.

Dat er overigens op eene bevolking van 144,000 zielen veel gemakkelijker 3 onafhankelijke, regtschapene en vaderlandslievende mannen als vertegenwoordigers zouden te vinden zijn, dan zóóvelen als er tot de betrekking van *kieser* noodig zijn, behoeft geen betoog.

(12) De Ridder zie onze becijfering hier boven.

(13) Dat zal wel waar zijn: maar of *een ander*, de verdediging van mijn stelsel als *links* beschouwt, dan of ik *mijzelven* TEGENSPREEK, hier tusschen bestaat nog al eenig onderscheid.

(14) Men vordert dit van U, Heer Ridder! omdat gij *beschuldigt*, en wie beschuldigt moet bewijzen. Daarenboven hadt gij *beloofd*, dit te doen.

(15) De zaak niet verdraaijen, Heer Ridder! De Heer D. C. heeft uitdrukkelijk genoemd de *kiezers*: niet *hen* alzoo, die *minder* onmiddellijk aan het staatsbestuur zouden deel nemen, dan de *kiesbevoegden*.

Is bovendien het verkiezen van leden voor de Staten-Generaal wel te noemen onmiddellijk deel nemen aan het staatsbestuur? — Dit weet de Ridder ook wel beter.

(16) Vragen doen, is geen bewijs leveren. In de hoofdstad van dit gewest, waar, ten gevolge van *voormalige* welvaart kunnen gezegd worden, nog *vele* gezeten burgers, namelijk *kiesbevoegden*, te bestaan, — en waarmede het platte land in geen verhouding te brengen zoude zijn, bevonden zich op eene bevolking van ruim 14,600 zielen 247 *kiesbevoegden*, dat is dus nog maar een 53,28ste gedeelte, hetwelk de kiesbevoegdheid bezit: dus nog geene twee van de 100 zielen. Dat getal zou, gelijk wij reeds deden opmerken, elders vrij wat onbeduidender zijn. Maar nu, ten gevolge van het bijkomen van het verstandige, verlichte en beschaafde gedeelte, *de Doctoren* b. v. en van de nuttige werkzame *industriëlen*, ook zonder vermogen in vaste goederen, werd het getal van 30,000 eens verdubbeld: wat bewijst dit tegen den Heer D. C.? Immers niets. Dat ZEd. toch *dit* laatst bedoelde gedeelte der bevolking *niet* heeft willen uitsluiten, hebben wij reeds vroeger bewezen: en dat eene vertegenwoordiging « voor« zien met den lastbrief van 60,000 kiezers" niet minder vast zou staan, dan eene andere, slechts door 30,000 gekozen, zal de Heer Ridder ook wel willen toestemmen. En waar blijft dan nu het bewijs, dat de Heer D. C. een voornaam gedeelte van de daartoe bevoegde en geschikte bevolking van de medewerking aan de verkiezing zou willen uitsluiten? en dit toch was Uwe beschuldiging Heer Ridder, voor welke het bewijs door U zou geleverd worden.

(17) Maar de Ridder heeft immers het harnas aangetrokken tegen den brief van den Heer D. C., waarin deze Heer zijne volkomene adhaesie gaf aan het ontwerp van den Heer ROEST VAN LIMBURG, en juist *dit* ontwerp wil ook de Doctoren en de nuttig werkzame industriëlen, die het gevorderde quota aan Patentregt betalen, *zonder vermogen in vaste goederen te bezitten*, tot het kiesregt toelaten.

Hoe kon dan de Heer D. C. eene aristocratie van het vermogen *in vaste goederen* beoogen?

(18) Misgeslagen Heer Ridder! De herziening der wetten behoort, in eenen constitutionelen staat, niet *alleen* aan den Koning.

(19) Hierin geven wij den Ridder gelijk, dat die handelwijze

In het vorenstaande meen ik het in Uwe Courant geplaatst artikel genoegzaam wederlegd te hebben, (20) en verwacht dus dezen brief binnen acht dagen in Uwe Courant geplaatst te zien, daar ik het er anders voor zal houden, dat UEd. dit niet verkiest te doen.

In afwachting hiervan heb ik de eer te zijn.

De Rijks Ridder PH. A. L. ROESGEN VON FLOSS.

's GRAVENHAGE den 28. Januarij 1840.

Vrees voor te groote bezuiniging.

Dit is een zeldzaam verschijnsel hier te lande. Nogtans het bestaat; en wie er aan twijfelt kan zich overtuigen, door zekeren brief te lezen, gedagteekend uit *Middelburg*, geplaatst in het *H. B.* van den 1. dezer maand.

De strekking van dezen brief is namelijk te betoogen, dat men met de verkleining van het leger niet *te* ver gaan moet, dat het vooral ook *langzamerhand* moet geschieden.

Maar gaat het Gouvernement dan *te* ver, dat er reden zou bestaan, hetzelve op *die* wijze te waarschuwen? Zoo *ja*, waarom dit dan niet aangetoond? Zoo *neen*, waarom dan zoo bang geweest, dat Hetzelve daartoe zal vervallen? Heeft het Gouvernement dan zooveel reden gegeven, om ons voor *overdrevene* bezuiniging beducht te doen zijn?

Wat tot hiertoe geschied is, mag en kan niet anders dan goedgekeurd worden. *Het was zeker niet* TE *veel*. Dat een en ander reeds *vroeger* kon zijn geschied, dat men de verlofgangers hunne winterkleeding had kunnen laten houden, tot zij op de plaats hunner bestemming waren aangekomen, van waar de overneming en de verzending naar het magazijn van hun korps met geene zoo bijzondere groote moeite en kosten zou hebben gepaard gegaan, dat een en ander, ook reeds elders opgemerkt, moge zóó zijn, doch dit zijn gebeurde zaken, en de schrijver spreekt meer bijzonder van het toekomende.

Hij zegt onder anderen: « *maar nog hebben wij zulke vloten « niet terug, behoudt dus de kracht te lande, tot dat gij die op « zee hebt; breek het eene niet af, alvorens gij het andere op- « bouwt.*"

Ligt hierin de bedoeling, dat wij onze armée op den ouden kostbaren voet moeten houden, tot wij vloten hebben, *als* waarover eenmaal onze DE RUYTERS en TROMPEN bevel voerden, dan waarlijk, kunnen wij nog menig jaar zien vervliegen, alvorens onze lasten verligt worden; en wat zullen dan nog deze vloten ons op de Noordbrabandsche heiden baten, wanneer de Belgen, zoo als de schrijver schijnt te vreezen, ons van *die* zijde eens *wilden* en *durfden* aanvallen?

Kan, ook nu nog, hetgeen vroeger van de landzijde plaats vond, « dat wij ons meer door staatkunde dan door legers te- « gen dezelve moesten beschermen," niet zijne toepassing vinden? Beteekent b. v. ons bondgenootschap met Pruissen, en de betrekking des Konings tot den Duitschen Bond niets, om aan de Belgen de grenzen, door de tractaten afgebakend, te doen eerbiedigen? Kan overigens ons kleine land die rijken volgen, van welke de schrijver spreekt, welker staande legers sedert de vorige eeuw, in sterkte zijn toegenomen, en waar naar hij wil, dat wij ons « eenigermate moeten regelen?"

Maar toegegeven zelfs aan zijne stelling, dat wij de kern van een goed leger behooren te behouden, is het daarom nog niet te veel beweerd: « Het leger, *zoo als het op dit oogenblik be- « staat*, is de kern, het hart, de grondstof van *dat* leger, het- « welk in oorlogstijd door de nationale militie aangevuld, geza- « menlijk met de schutterij, 's lands regten moet verdedigen." Zou dus *alles* wat thans in activiteit is, b. v. de 47 Generaals-Majoors en 32 Kolonels, [slechts enkele daarvan zijn zooveel men weet, sedert op non-activiteit gekomen,] hunne volle bezoldiging behooren te behouden, en zouden, wanneer dit *niet* het geval was, maar b. v. slechts 2/3 of de helft aan dezelve werd uitbetaald, die Heeren dáárdoor in de onmogelijkheid worden gebragt, om nog altijd deel te blijven uitmaken der kern van dat leger? Zou het weinig active, hetwelk in tijd van vrede in de garnizoenen aan de betrekking van Generaal-Majoor en zelfs aan mindere rangen, kan verbonden zijn, zooveel *meer* waarborg tegen het » uitdroogen" zooals de Schrijver het noemt, en het afnemen in talent en krijgsdeugd, aanbieden, dan een wel aangelegd leven op non-activiteit?

Wij kunnen dit niet gelooven.

Waar is overigens de dwang, welken de Schrijver almede ontwaardt? Kan het *aanbieden* van onbepaald verlof aan Heeren Officieren dwang genoemd worden? Is dit niet inderdaad het billijkst en zachtst mogelijke middel?

Inderdaad het wekt bevreemding, nadat wij gedurende 25 jaren, voortdurend meer uitgaven, dan onze inkomsten bedroegen, nadat wij, door de ontzettende vermeerdering onzer schuld, ons als op eene helling geplaatst vinden, met gevaar om daarlangs in den grond van het staatsbankroet neder te storten; nadat zoo veelmalen en zoo overtuigend gebleken en bewezen is, dat inzonderheid de te hoog opgedrevene budgetten voor oorlog, in verhouding tot ons kleine land, als een der hoofd-oorzaken moet beschouwd worden, dat wij tot dien stand van zaken gekomen zijn, na dit alles wekt het bevreemding, zeggen wij, nu het Gouvernement werkelijk de handen aan het werk slaat, en dit nog op zulk eene billijke en omzigtige wijze doet, nogtans hier afkeuring, dáár vrees voor overdrijving, elders klagte over of waarschuwing tegen onbillijkheid te zien aan den dag leggen, in plaats, dat aan het Gouvernement ten minste goedkeuring over dit heilzame begin, met opzigt altans van één der Departementen zou ten deel vallen. *Tweemalen* verhief zich nu reeds zulk eene vermanende stem uit *Middelburg*, de vrees aan den dag leggende, dat men *te veel* zou bezuinigen. Zou dit misschien dezelfde stem geweest zijn? Zeker is het, dat zij, die spraken, geenen zeer grooten druk aan lasten ondervinden, immers er niet zeer sterk aan hechten, of deze over het algemeen verminderd en dragelijk gemaakt worden. Nogtans meenen wij te kunnen verzekeren, dat de voorspoed en welvaart van de burgerij dier stad, niet zóó vooruitgaande, niet zóó bloeijend is te noemen, dat men juist in *die* stad meer dan elders tegen eene vermindering van lasten zou opzien, of dezelve als onverschillig zou beschouwen.

---

mis bestaanbaar is met de *waardigheid* des Konings, die de Minister daarbij heeft uit het oog verloren: maar hiermede is de stelling van den Ridder niet bewezen, dat dáárdoor de *magt* des Konings op den Minister zou zijn overgegaan.

De Ridder leze nog eens, wat wij van het *désapprouvé* gezegd hebben.

(20) De lezer moge oordeelen, in hoever dit waarheid zij.

Wij nemen hier afscheid van den Heer Ridder, en daar ZHw. Geb. ons door zijnen brief veel werk bezorgd heeft, en er in dezen tijd nog wel iets meer te doen valt, dan soortgelijke brieven te beantwoorden, verzoeken wij beleefdelijk, dat ZHWG. ons hiervan voor het vervolg gelieve te verschoonen.

Wij kunnen dus maar moeijelijk bevroeden, uit welken hoek hier de wind waait: ware ons dit bekend, dan zou het misschien blijken, dat de belangen der *twee* of van den *eenen* briefschrijver geenszins volmaakt dezelfde waren, als die van de burgerij dier stad in het algemeen.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 31. Januarij. Door de stormen, die tusschen den 20. en 28. laatstleden gewoed hebben, is ook in het Wurtembergsche groote schade aangerigt. In den nacht tusschen den 24. en 25. dezer, wil men aldaar sterke schokken van aardbeving gevoeld hebben.

— Volgens de laatste telling, bedraagt de bevolking van St. Petersburg 476,386 personen, te weten 337,512 van het mannelijk en 138,874 van het vrouwelijk geslacht. Zij is sedert 1838 met 6666 zielen vermeerderd.

— Volgens berigt uit Napels van 18. Januarij, had Z. K. H. Prins *Hendrik der Nederlanden* met Zr. Ms. Fregat *de Rhyn*, den 15n de reede van Napels verlaten en was met een gunstigen noordewind, na eene vaart van 56 uren, te Messina aangekomen.

NEDERLANDEN.

KAMPEN, den 29. Januarij. Wij vernemen met groot genoegen, dat het proces van het Domein tegen deze Stad ten voordeele van laatstgenoemde is uitgewezen. De advocaat *Witsenaall van Stoetwegen* heeft in deze zaak de Stad bediend.

VLISSINGEN, den 5. Februarij. Zaturdag is alhier de Geboortedag van H. K. H. Mevrouw de Prinses *Frederik* der Nederlanden op de gebruikelijke wijze gevierd.

— Gisteren is alhier met het beste gevolg van stapel gelaten Zr. Ms. Brik *de Kourier*, van 20 stukken; volgens verzekering van deskundigen verdient de constructie derzelve allen lof.

— Uit 's Hage wordt gemeld dat aldaar drie personen in hechtenis zijn genomen, als beschuldigd van deel gehad te hebben aan den bekenden diefstal bij den Heer *Heldewier*, op de Prinsengracht.

— Gedurende de maand Januarij heeft het getal reizigers die van den Haarlemmer spoorweg gebruik gemaakt hebben, bedragen 12,008, en de opbrengst van reizigers en goederen *f* 6,095-05.

— Naar men verneemt, zal de ligting van 1839 bij het in dienst treden van de ligting van 1840, voor de *helft*, met groot verlof worden huiswaarts gezonden, en zal de sterkte der beide bataillons grenadiers op 1200 man (600 man voor elk bataillon) worden gebragt; eerdaags zonden een aantal daartoe uitgezochte vrijwilligers uit onderscheidene afdeelingen infanterie, tot dit einde bij de grenadiers worden ingelijfd. — Ook zullen naar men verneemt, de chacots van het 2e- of flankbataillon dier afd. door beerenmutsen worden vervangen, (*H. N.*)

— Naar men verneemt, bedroeg de bevolking der Residentie, volgens alsnu geëindigde tienjarige volkstelling, op den 1. Januarij 1840, ruim 65,520 inwoners *Scheveningen* hier echter *niet* onder begrepen; welke Zeeplaats ruim 5500 zielen telt; zoo dat, met dit dorp mede gerekend, hetwelk eene wijk (*G*) der stad uitmaakt, de *geheele* bevolking der Stad *'s Gravenhage* en derzelfs jurisdictie, ruim 71020 zielen bevat.

— In den *Maulmain Chronicle* van den 10. April ll. leest men het volgende berigt, geschreven van Amarapora (Burmah) omtrent de aldaar op den 23. Maart bevorens plaats gehad hebbende hevige aardbeving:

« Den 23. Maart, des morgens ten 2 ure, werden wij door het vreesselijk heen en weder schudden onzer woningen plotseling gewekt. Wij voelden daarop twee verschrikkelijke schokken die gedurende den nacht en in den morgenstond nog door verschillende andere werden gevolgd.

« Wij vonden des morgens bijna al de Pagoda's omvergeworpen en geen enkele althans onbeschadigd. De meeste steenenhuizen zijn ingestort en hebben een groot aantal menschen in hunnen val medegesleept, terwijl er slechts drie of vier, en dan nog wel minder of sterker beschadigd, zijn staande gebleven. In een groot steenenhuis zijn elf personen onder de puinhoopen begraven, van welke er zeven gedood en twee zwaar gekneust zijn, terwijl twee slechts onbezeerd daaruit zijn ontkomen. In iedere woning zijn er eenige bezweken, twaalf onder andere in de Mahomedaansche moskée, welk gebouw geheel en al is ingestort. De grond is op verschillende plaatsen gespleten en geopend gebleven; vele dier kloven zijn zoo groot, dat een man met volle wapening daarin zoude kunnen worden verborgen, en uit allen weld eene groote hoeveelheid water op. De rivier steeg uit hare bedding en stroomde driemalen over, zoo dat de oevers met allerlei wrakken van vaartuigen overdekt liggen. Het schijnt dat dit verschijnsel nog grootere schade heeft aangerigt te Ava; het paleis aldaar is ingestort en ook de grond is in de stad op onderscheiden kanten opengebarsten. Men ziet geen enkele Pagoda meer langs den rivierkant van Tsagain.

« Een Armeniër, de Heer *Haropeit*, is van onder de puinhoopen zijner woning te voorschijn gehaald; zijne armen en beenen waren verpletterd en zijn borstbeen gebroken, zoodat hij korte oogenblikken daarna is overleden. Wij zijn verlangend te vernemen wat de hofwaarzeggers van die vreesselijke verschijnsels zullen zeggen, daar deze aardbeving de hevigste en allernoodlottigste in hare gevolgen is, welke men nog immer in Burmah, alwaar zoo dikwerf schokken gevoeld worden, heeft ondervonden."

Gemengde Berigten.

De Vorst van Herat heeft de opperheerschappij van den Schach van Perzië erkend. — Bij het vertrek van Prins *Albert* uit Gotha werden aldaar in *alle* huizen tranen geplengd. (*O. P. A. Z.*) — Men gelooft algemeen dat het doodvonnis aan *Frost c.s.* niet zal voltrokken worden. — De Chartisten hebben Bradfort in brand willen steken, welke aanslag verijdeld is. — Er zal dezen zomer een Congres plaats hebben van persoonen uit verschillende werelddeelen, ten einde de slavernij zooveel mogelijk af te schaffen. — Eene jonge vrouw uit den deftigen stand te Parijs, heeft haren man door vergift om het leven gebragt. — De zending van den Heer *von Brunow* en de appanage van den Hertog *de Nemours*, houden aldaar alle gemoederen bezig. — De troepen der Eng. Marine welke sedert 5 jaren St. Sebastiaan en Passages bezet hielden, zijn naar de havens van Gr. Britt. scheep gegaan; verder bestemd naar het Hem. Rijk. — Het Hof der Pairs heeft nog geene uitspraak gedaan in de zaak van den opstand van Mei. — *Jérôme Buonaparte* is met gevolg te Rotterdam gearriveerd. — Te Munster-Goleen, een half uur van Sittard, is door den bliksem brand veroorzaakt, ten gevolge waarvan vijf huizen geheel zijn afgebrand. — De te doene werken aan de vesting Venlo zijn aanbesteed voor eene som van *f.* 28000. — De Maas staat te Venlo in de poort. — De sterkte der bevolking van de koloniën der M. van Weldadigheid, bedraagt thans 8900 zielen. — Te Goes is den 2. dezer eene woning, stal en pakhuis dat met hennip gevuld was, eene prooi der vlammen geworden.

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie der Vlissingsche Courant.

In uwe Courant van den 4. dezer las ik met veel genoegen eene annonce wegens den verkoop van eene aanzienlijke hoeveelheid *kurken*, provenieerende uit de *Inrigting voor behoeftigen* albier. Ik kan niet afzijn, in het openbaar den wensch uit te drukken, dat men, van welken stand ook, door een gedeelte dezer producten aan te koopen, welke naar men mij gezegd heeft zeer bruikbaar zijn, in groote mate de loffelijke pogingen van de Oprigters en Bestuurders dier werkinrigting zou ondersteunen.

Er zijn er voorzeker, onder de voorname ingezetenen dezer plaats, welke niet in de gelegenheid zijn zich op de plaats van den verkoop te begeven, maar, in dit geval, zou men zich hetzij aan het werkhuis, aan het Bestuur der Inrigting, of te wel aan den Heer Thesaurier derzelve, of ook aan den Heer Notaris *Uyttenhooven*; die zich, tusschen twee haakjes gezegd, naar ik met vreugde vernomen heb, *gratis* met den verkoop daarvan heeft willen belasten, behalve dat deze verdienstelijke Stadgenoot daarenboven zóó veel geldelijk heeft bijgedragen tot oprigting dezer zaak, zegge bij dezen of genen, kunnen aanmelden.

Zoo hoop ik dan, dat op deze wijze, en uit een liefdadig oogpunt beschouwd, de gedachte verkooping veel, ja zeer veel moge opbrengen.

Een eenvoudig Burgertje, maar vriend van behoeftigen.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 5. Februarij. Sedert den 3. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Copernicus, C. Haasloop, van New-Orleans, met katoen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Princes Victoria, J. Britton, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *Leopold*, J. C. Holtz, naar Wolgast, met ballast.

— Volgens brief van Egmond aan Zee, van den 29. Januarij, was den vorigen dag onder Bergen aangespoeld eenig waardeloos rondhout, en onder Egmond eenige ligte plankjes, eene groen geschilderde deur van eene roef en een hakkebord, waarop met vergulde letters is uitgehouwen *Horsburg*.

— De schepen *Paulina*, kapitein *J. A. van Boven*, van Middelburg naar Batavia, en *Jacoba*, kapitein *A. K. de Groot*, van Suriname naar Amsterdam, zijn den 24. Januarij te Cowes binnengeloopen, het laatste met verlies van zeilen.

— De schooner *Heemskerk*, kapitein *C. G. Blankert*, van Amsterdam naar Batavia, is, volgens brief van Texel van den 30. Januarij, dien nacht op het Eyerland gestrand, doch het volk gered; men zou zoo veel mogelijk van de lading bergen.

— Het schip *Louise*, kapitein *P. N. Zoplien*, van Rotterdam naar Bordeaux, is den 25., en het schip *Briliante*, kapitein *Z. Campono*, van Palermo naar Rotterdam, den 27. Januarij te Portsmouth binnengeloopen, het laatste lek, met verlies van zeilen enz., hebbende een gedeelte der lading over boord geworpen.

— Het schip *de jonge Arie*, kapitein *Post*, van Rotterdam naar Lisbon, is den 21., en het schip *Cuxhaven*, kapitein *Sleebohm*, van New-York naar Hamburg, den 22. Januarij te Plymouth binnengeloopen; het laatst zwaar lek en met verlies van 2 man der equipagie en alles wat zich op het dek bevond.

— Men schrijft uit Bremen van den 25. Januarij: Het van Baltimore op hier komende schip *Pensilvania*, kapitein *Hohorst*, is, bij den storm, in den nacht van den 21. op den 22. dezer, nadat hetzelve voor de Wester eenige dagen vastgezeten had, vol water geloopen; hetzelve had 7 ligters gelost, doch 15 man der equipagie en 2 loodsen waren daarbij verdronken.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.